

De fiscalist van de sterren

BART MOS PAULIEN SEWUSTER LENNART ZANDBERGEN

DE FISCALIST

VAN DE STERREN

De internationale jacht op de roemruchte
belastingadviseur uit 't Gooi

MEULENHOFF

ISBN 978-90-896-8413-4

ISBN 978-94-023-2816-5 (e-book)

ISBN 978-90-492-1063-2 (audio)

NUR 320

Omslagontwerp: © Pankra

Auteursfoto's: © Keke Keukelaar

Zetwerk: Mat-Zet bv

© 2026 Bart Mos, Paulien Sewuster, Lennart Zandbergen en
Meulenhoff Boekerij bv, Amsterdam

De uitgever heeft ernaar gestreefd alle rechten van derden te regelen volgens de wettelijke bepalingen. Degenen die desondanks menen zekere rechten te kunnen doen gelden, kunnen contact opnemen met Meulenhoff Boekerij bv, Amsterdam.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd bestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

All rights are reserved, including those for text and data mining, AI training and similar technologies.

Voorwoord

‘All rise!’

Het is 2 oktober 2023. In de rechtbank van White Plains, New York, komt een grijzende man overeind. Zijn naam: Frank Butselaar, vierenzestig jaar oud. Frank draagt een designerbril in vrijwel dezelfde kleur oranje als zijn gevangenisoverall. Een dag eerder is hij van Rome naar New York overgebracht. Na vijf maanden in een Italiaanse cel en vier maanden onder huisarrest, hangt hem een langdurig verblijf in de gevangenis in Valhalla boven het hoofd, een gevangenis op een uurtje rijden van New York. Daar had Frank in de jaren ervoor regelmatig afspraken met Nederlandse beroemdheden die hij als fiscaal adviseur als klant had, zoals de dj’s Afrojack en Tiësto en fotomodellen die op de covers van de grootste modebladen prijkten.

Van dat jetsetleven is nu niets meer over. Geld voor zijn advocaten heeft Frank niet meer en de kans om snel vrij te komen is miniem. 'Butselaar dacht dat hij boven de wet stond,' schreef de Amerikaanse aanklager toen hij in Italië was aangehouden. Ze zagen hem als het brein achter een internationale frauduleuze constructie die miljoenen dollars aan inkomen van zijn prestigieuze cliënten verborg voor de belastingautoriteiten.

Op het verzoek van de griffier is iedereen in de zaal opgestaan. Voor in de rechtszaal gaat een deur open. Dan komt ook de rechter binnen. Nadat ze is gaan zitten en zich ervan heeft vergewist dat alle aanklagers en advocaten aanwezig zijn, richt ze zich tot de verdachte. 'De zitting van vandaag is geen inhoudelijke behandeling,' vertelt ze. 'Ik ga u vertellen wat uw rechten zijn, en of u op borgtocht vrijgelaten kunt worden. U heeft het recht om te zwijgen.'

Dan moet de man in het oranje zijn rechterhand in de lucht steken om te zweren dat hij de waarheid zal spreken.

'Hoe oud bent u?' wil de rechter van hem weten.

'Vierenzestig,' antwoordt hij met een zachte stem.

'Heeft u moeite met het lezen...'

'Nee.'

'... schrijven, spreken of begrijpen van de Engelse taal?'

'Nee, ik denk het niet.'

Er volgt een lange reeks vragen over de geestesgesteldheid van de verdachte: heeft hij drugs gebruikt, gedronken of zijn er medische problemen? Dan komt de rechter tot de kern.

'De tenlastelegging betreft één aanklacht wegens het samenzweren bij fraude jegens de Verenigde Staten, en vijf

aanklachten voor medeplichtigheid aan en hulp bij het opstellen van een foutieve en frauduleuze Amerikaanse belastingaangifte. Meneer Butselaar, bent u bereid om u op dit moment uit te spreken over de aanklacht?’

‘Ja.’

‘En wat is uw reactie op de aanklacht?’

‘Niet schuldig.’

Dit verhaal begon voor ons in 2018, met een persbericht van het Openbaar Ministerie. De fiscale opsporingsdienst FIOD had panden doorzocht in een onderzoek naar ‘frauduleuze buitenlandconstructies’, opgezet door een niet nader genoemde fiscaal adviseur die werk deed voor cliënten in de media- en entertainmentwereld. Het ging om Butselaar, zo bleek al snel. De belastingadviseur werd door zijn werk voor beroemdheden aangeduid als ‘fiscalist van de sterren’. Franks adviezen brachten hem, en zijn cliënten, in het vizier van justitie in Nederland en de vs.

Wij – Bart Mos, Paulien Sewuster en Lennart Zandbergen, alle drie journalisten van *Het Financieele Dagblad* – deden onderzoek naar Franks fascinerende verhaal. Bart volgde de juridische verwikkelingen al sinds 2018, toen er een persbericht van het OM over een inval bij Frank thuis op zijn toenmalige bureau bij *De Telegraaf* belandde. In 2023, inmiddels werkzaam bij het *FD*, kreeg Bart lucht van Franks arrestatie in Italië en vloog hij erheen voor een lang interview. Paulien las het interview en besloot dat het verhaal van de fiscalist een perfect onderwerp was voor een onderzoekspodcast.

Lennart bezocht daarop vanuit zijn standplaats New York de rechtszaal, waar hij enkele meters achter Frank gezeten verslag deed van het Amerikaanse proces tegen hem.

Al deze verslaggeving smaakte naar meer. We wilden te weten komen hoe een redelijk onbekende belastingadviseur uitgroeide tot vertrouweling van enkele van de rijkste en succesvolste artiesten van Nederland en we wilden achterhalen hoe hij in het vizier kwam van zowel het Nederlandse Openbaar Ministerie als het Amerikaanse Department of Justice. Het leidde tot een leerzame inkijk in de jetsetwereld, waarin internationaal opererende dj's, fotomodellen en televisiepersoonlijkheden worstelen met complexe fiscale regels en hun belastingrekening zo laag mogelijk willen houden.

Ons onderzoek bracht ons van de Hakkasan-nachtclub in Las Vegas tot villawijken in het Gooi en van kantoren op de Zuidas tot rechtbanken in Amsterdam, Rotterdam en New York. We spraken tientallen mensen uit Butselaars directe omgeving: familieleden, oud-studiegenoten, zakenpartners, collega-fiscalisten, zijn beroemdste cliënten, hun advocaten, officieren van justitie en uiteindelijk ook Frank Butselaar zelf. We bestudeerden honderden processtukken, vonnissen en verslagen van rechtszittingen, schreven krantenartikelen, maakten een podcastserie, en nu is er dit boek waarin we het verhaal van de 'fiscalist van de sterren' in kaart brengen.

Het verhaal over de zaak-Butselaar gaf zich niet eenvoudig prijs. De wereld van belastingadvies speelt zich nou eenmaal veelal af achter gesloten deuren en de meeste betrokkenen hebben weinig belang bij openheid van zaken.

Bovendien zijn fiscale dossiers vaak taai en technisch. Toch moet dit verhaal verteld worden. De zaak-Butselaar raakt immers aan de fiscale en juridische fundamenteën van onze rechtsstaat. Hoe zitten nationale en internationale regels en wetten precies in elkaar en waarom? Waar begint en eindigt het schemergebied wanneer deze wetten elkaar lijken tegen te spreken en er mazen lijken te ontstaan? Wie draagt de verantwoordelijkheid als het fout gaat? En wat gebeurt er als een zaak internationaal aan het licht komt? Hoeveel macht hebben aanklagers en welke rechten hebben de verdachten? Wanneer is er juridisch, financieel en moreel sprake van genoegdoening?

In *De fiscalist van de sterren* vertellen we het waargebeurde verhaal van de opkomst en ondergang van Frank Butselaar en degenen die hier direct of indirect, bewust of onbewust, bij betrokken waren. Bij het schrijven hebben wij telkens de balans gezocht tussen een levendige reconstructie en het uitdiepen van de fiscale en juridische spelregels die achter dit verhaal schuilgaan. Alle citaten in dit boek zijn ontleend aan interviews of rechtbankverslagen, mails en andere documenten die door ons zijn ingezien.

Ons doel is niet een waardeoordeel te vellen over Frank Butselaar, over het gebruik van internationale fiscale structuren door beroemdheden of over de mensen die de juridische houdbaarheid van die structuren moeten bewaken. Het oordeel is uiteindelijk aan de lezer, zoals in de Amerikaanse rechtbank het oordeel aan de jury is.

1

Het is begin jaren negentig als een van Frank Butselaars collega's bij de Utrechtse vestiging van accountantsfirma Coopers & Lybrand hem wijst op een markant figuur die regelmatig in de kantoorgang voorbijloopt. De man ziet er tussen alle keurige accountants en belastingadviseurs enigszins zonderling uit en is gekleed in een versleten colbertje waar nauwelijks nog knopen aan vastzitten. Frank wil weten wat dat mannetje toch steeds komt doen. Vol ongeloof hoort hij zijn collega daarop grinnikend vertellen dat het de boekhouder is van zowel de bekende presentatrice Linda de Mol als van de meidenband Dolly Dots. Franks interesse is meteen gewekt. Hij heeft een zwak voor glitter en glamour.

De eerstvolgende keer dat hij de man in de gang voorbij ziet komen, snelt Frank achter hem aan en trekt hem

aan zijn jasje. Hij wil Linda de Mol graag spreken, legt hij uit, aangezien hij bij Coopers inmiddels de nodige ervaring heeft opgedaan met advisering aan klanten uit de entertainmentwereld. Hij kan mevrouw De Mol waarschijnlijk goed helpen met haar belastingzaken.

Tijdens het gesprek dat volgt, kijkt de man de jeugdige belastingadviseur vorsend aan. Na enkele minuten haalt hij een papiertje uit zijn binnenzak, schrijft er iets op en overhandigt het aan de fiscalist. 'Dit is haar nummer. Stuurt u mevrouw De Mol maar een fax.'

De enthousiaste fiscalist op de gang is dan begin dertig. Frank is opgegroeid in een redelijk welvarend gezin in Bennebroek, dicht bij de Noord-Hollandse duinen. Zijn vader werkt in een commerciële functie voor een toonaangevende drukkerij, zijn moeder is inkoopster voor een modebedrijf. Terwijl de meeste burens in de Vogelbuurt van Bennebroek hun kinderen in afdankertjes steken, haalt zij tegen inkooprijzen de laatste mode voor haar zoon en dochter in huis. Op school wordt Frank daarom geregeld met een jaloerse blik bekeken.

Na zijn middelbareschooltijd, waarin Frank fanatiek hockeyt, kiest Frank voor een studie fiscaal recht aan de Universiteit Leiden. Die studiekeuze komt niet uit hemzelf. Eigenlijk droomt hij al jaren van een plek aan de Hotelschool in Den Haag. De wereld van gastvrijheid, etiquette en luxe past bij hem, denkt de tiener. Maar zijn docent economie vindt de Hotelschool geen passende vervolgopleiding, en stuurt hem naar de rechtenfaculteit.

En zo begint Frank in 1978 als eerstejaarsstudent rechten in Leiden. Hij wordt er direct lid van Minerva, het Leidse studentencorps. Met zijn dandyachtige kledingstijl, te danken aan het werk van zijn moeder, vindt Frank bij Minerva makkelijk zijn plek. Al in zijn eerste studiejaar trekt hij met drie corpsgenoten in een studentenhuus aan het Galgewater, een krakkemikkig grachtenpand, midden in de stad.

Het studentenleven bevalt Frank uitstekend. De borrels, diners en de feesten van het corps die tot diep in de nacht doorgaan: hij is er altijd bij en doet overal aan mee. Frank sluit op de sociëteit vriendschappen voor het leven, vooral met enkele leden uit zijn jaarclub Bacchaliter. Maar studeren is een heel ander verhaal. De collegezalen ziet hij zelden van binnen en zijn studieboeken liggen meestal dichtgeslagen op zijn bureau.

Twee keer achtereen zakt hij voor zijn propedeuse, tot grote ergernis van zijn vader. Vanwege de moeizame Leidse studie, waar de sociëteit wel erg veel afleiding biedt, stapt hij voor een jaar over naar de Universiteit van Amsterdam. In de hoofdstad is het onderwijs praktischer, krijgen studenten meer begeleiding en ligt het slagingspercentage hoger. Daar lukt het hem uiteindelijk om zijn propedeuse te behalen. Hij keert opgelucht terug naar Leiden.

Hoewel het studeren hem niet makkelijk afgaat, weet Frank wel hoe hij zijn cijfers op kan krikken. Hij sluit opvallend vaak aan bij de meest succesvolle studenten van de faculteit, zo valt studiegenoten op, en liefst ook bij mensen van goede komaf. Volgens studiegenoten blijkt dat vooral bij gezamenlijke opdrachten van werkgroepen. Daardoor raakt hij op de universiteit bekend als een meelifter, die het

denkwerk liefst aan anderen overlaat, maar wel van de hoge cijfers profiteert.

In zijn laatste studiejaar vindt Frank een plek als werkstudent bij Van Dien & Co in Amsterdam, een kleinschalig accountantskantoor. Als hij zijn studie eindelijk heeft afgerond, in 1986, besluit hij er te blijven. In die jaren volgen de fusies in de accountancy elkaar in razend tempo op. Uiteindelijk belandt hij in Utrecht, bij het op dat moment nieuwe Coopers & Lybrand, een voorloper van accountantsreus PricewaterhouseCoopers (PwC).

In de beginjaren zit Frank vooral aan tafel bij Coopers-klienten uit het midden- en kleinbedrijf, maar later volgen er ook dossiers van grotere ondernemingen. Zo werkt hij samen met een ervaren partner mee aan de totstandkoming van supermarktketen Plus, en adviseert hij de beursgenoteerde geneesmiddelengroothandel OPG (het huidige Mediq). Tijdens lunchpauzes spreekt hij regelmatig af met Charles de Monchy, zijn jaargenoot uit Leiden die bij IT-dienstverlener Capgemini is gaan werken, iets verderop in Utrecht.

Begin jaren negentig overlegt de jonge fiscalist Frank af en toe met collega's van Gelfand, Rennert & Feldman, een Amerikaans accountantskantoor dat veel beroemde klienten uit de entertainmentindustrie in de VS bijstaat. Coopers & Lybrand heeft warme banden met dit kantoor, aangezien de oprichters van Gelfand afkomstig zijn van Coopers. Mede daarom zoeken de Amerikaanse accountants zo nu en dan contact met Frank in Utrecht, vooral als er een kwestie speelt met een Nederlands haakje.

Het is Franks ingang in de showbizzwereld. De Gelfand-accountants brengen hem in contact met het jonge Amsterdamse fotomodel Sharon van der Knaap, op dat moment een rijzende ster in de internationale modewereld. Sharon straalt geregeld op de covers van grote bladen zoals *Vogue*, *Cosmopolitan* en *Elle*. Ze is in de jaren negentig het gezicht van Ralph Lauren in de reclamecampagnes van het modemerk. Het is een flitsend bestaan, dat zich voornamelijk afspeelt in vliegtuigen, hotels en fotostudio's.

Zo'n internationale carrière betekent dat er overal op de wereld geld verdiend wordt, wat een hoop administratief en fiscaal gedoe met zich meebrengt. Net als veel collega's uit de modellenwereld huurt Sharon daarvoor het kantoor Gelfand in. Frank regelt vervolgens haar zaken met de Nederlandse Belastingdienst.

Na Sharon van der Knaap kloppen er meer Nederlandse fotomodellen aan bij Frank. Binnen het wereldje zingt zijn reputatie rond: de fiscalist komt betrouwbaar over, is altijd bereikbaar en geeft af en toe ook wat vaderlijk advies aan de jonge modellen. Frank werkt voor enkele van de grootste namen uit die tijd, zoals Yfke Sturm, Rianne ten Haken en Lonneke Engel. Soms zijn de modellen nog zó jong dat ze hun ouders mee moeten nemen als er bijvoorbeeld contracten getekend dienen te worden.

Na het gesprek met de sjofele boekhouder op de gang van Coopers, stuurt Frank een korte fax aan Linda de Mol. Hij biedt aan om te helpen met haar belastingzaken nu ze ook

in Duitsland is gaan werken. Het voorstel komt als geroepen, want de presentatrice zoekt juist iemand die advies over haar Duitse inkomsten kan geven. Ze belt hem vrijwel direct terug en huurt hem in. Frank maakt namens zijn nieuwe cliënt afspraken met de Belastingdienst over hoe de Duitse verdiensten belast moeten worden.

Met zijn dienstverlening voor de modellen heeft Frank de eerste stappen in de showbizwereld gezet. Maar zijn definitieve doorbraak is te danken aan zijn werk voor Linda. Die is op dat moment, halverwege de jaren negentig, in Duitsland bezig naam te maken als presentatrice van het spelprogramma *Traumhochzeit*. Het is een variant op het Nederlandse televisieprogramma *Love Letters*, waarin drie stellen het tegen elkaar moeten opnemen en als hoofdprijs een volledig verzorgde bruiloft kunnen winnen. *Traumhochzeit* wordt net als *Love Letters* geproduceerd door Endemol, het bedrijf van broer John de Mol. De Duitse kijkers lopen weg met haar charmante Nederlandse tongval. Met zo'n 11 miljoen kijkers per aflevering is het in die tijd een van de populairste programma's op de Duitse televisie.

De showbizwereld is klein, en dus gaat al snel rond dat Frank Butselaar de belastingen doet voor de grote Linda de Mol. Het levert hem binnen de kortste keren nieuwe klanten op: wat goed genoeg is voor Linda, zal zeker ook goed genoeg zijn voor hen, denken veel sterren. Franks reputatie – en daarmee zijn rap groeiende omzetten – blijft ook bij Coopers niet onopgemerkt, en al snel wordt hij er partner.

Het contact met de beroemde televisiepresentatrice helpt Frank niet alleen carrièretechnisch. Op een dag vertelt Linda hem dat een goede vriendin van haar in scheiding ligt en

daardoor wel wat financieel advies van hem kan gebruiken. ‘Ze is bovendien heel leuk,’ voegt ze er knipogend aan toe. Zelf is Frank kort daarvoor ook weer vrijgezel geworden, na de breuk met zijn tweede vrouw. Het contact dat door de tussenkomst van de presentatrice ontstaat pakt goed uit. Uitstekend zelfs: vijf jaar later trouwt Frank met Annemarike Pesch. Op de gastenlijst voor het huwelijk staan veel professionele contacten van Frank: Linda is tijdens de huwelijksvoltrekking getuige van Annemarike en Yfke Sturm is getuige van Frank. Tijdens het feest draait de Haagse ster-dj Michael Mendoza, destijds de partner van Kim Feenstra, een van de modellen voor wie Frank de belastingen regelt.

Zijn beroemde cliënten bezorgen Frank veel zakelijk succes, maar zijn werk levert af en toe ook heibel op: regelmatig met de Belastingdienst, en soms ook met zijn eigen klanten, tot in de rechtbank aan toe.

Dat begint met topmodel Lonneke Engel, een van Franks klanten van het eerste uur. Zij krijgt een naheffing van de Belastingdienst van ruim 10 miljoen euro voor te weinig betaalde belasting over de jaren 1997 tot 2002. De fiscus heeft een zogeheten woonplaatsonderzoek uitgevoerd, waarbij gekeken wordt of iemand die aangeeft niet in Nederland te wonen, niet toch in Nederland belasting zou moeten betalen. Dat was bij Lonneke inderdaad het geval, besluit de belastinginspecteur: ze woonde rond de eeuwwisseling fiscaal gezien niet in New York, zoals ze in haar aangiftes stelt, maar gewoon in Nederland.

Daarom wil de fiscus dat ze miljoenen aan volgens hen te weinig betaalde belasting alsnog in Nederland betaalt. Dat

weet Frank ternauwernood te voorkomen. Hij schiet gaten in de argumentatie van de fiscus en sluit een compromis, waarmee de aanvankelijke miljoenenheffing teruggebracht wordt tot zo'n 300.000 euro. Dat scheelt een hoop geld, maar Lonneke is niet tevreden. Ze vindt ook de overgebleven naheffing onterecht en verwijt Frank haar verkeerd te hebben geadviseerd.

Lonneke spant een rechtszaak aan tegen Frank om haar geld terug te krijgen, maar die verliest ze. Het model geeft in de rechtbank verklaringen die volgens de rechter niet geloofwaardig zijn. Zo beweert ze dat Frank haar niet goed op de hoogte had gehouden van de onderhandelingen met de Belastingdienst. Frank weet dat eenvoudig te weerleggen door de rechter de correspondentie te laten zien tussen de fiscalist en het model. Daaruit blijkt dat hij juist aandringt op overleg met haar over de kwestie.

Lonneke kan hierdoor fluiten naar haar schadeclaim. Het is een opluchting voor Frank, en ook voor zijn nieuwe werkgever, het Amerikaanse advocatenkantoor Greenberg Traurig, waar hij in 2005 naartoe is overgestapt samen met een paar collega's van Coopers.

De problemen met Lonneke vormen slechts een klein hobbelkje op Franks carrièrepad. Ertegenover staan grote successen, bijvoorbeeld voor zijn beroemdste klant Linda de Mol. Net als Lonneke krijgt ook Linda het aan de stok met de Belastingdienst. Dat draait om een op het oog simpele vraag: is de presentatrice in dienst van RTL of laat zij zich als zelfstandig ondernemer inhuren door deze commerciële omroep? De fiscus vindt dat ze in dienst is, want zij presen-

teert op dat moment voor RTL-programma's als *Ik hou van Holland* en *Miljoenenjacht*, en treedt daarnaast voor RTL op in de televisieserie *Gooische Vrouwen*. Volgens de Belastingdienst moet de zender daarom loonbelasting voor haar afdragen.

Linda is het er niet mee eens. Ze is zelfstandige, zo vindt ze, en zo staat het ook in haar contract: RTL heeft haar niet in dienst, maar huurt het bedrijf Linda de Mol Producties in. Ze heeft geen baas, er is geen gezagsverhouding met RTL en dus kan ze ook geen werknemer zijn. Samen met Frank besluit ze het standpunt van de fiscus bij de rechter aan te vechten. Het gaat om veel geld, want als ze gelijk krijgen, scheelt dat jaarlijks enkele tonnen aan belasting. Alleen al over het jaar 2008 hield RTL 469.000 euro loonbelasting voor haar in. Dat geld vordert de presentatrice terug.

In eerste instantie sorteert het pleidooi van Linda en Frank niet het gewenste effect. De rechtbank in Haarlem geeft de Belastingdienst gelijk, en dus blijft de presentatrice en actrice fiscaal gezien in dienst bij RTL. Dat verandert een jaar later, als het gerechtshof in Amsterdam de zaak in hoger beroep behandelt. Om deze keer een betere uitkomst te krijgen, zet Frank een troefkaart in. Tijdens de rechtszaak in Haarlem had hij teleurstelling bij de rechters gezien toen hij aan het begin van de zitting vertelde dat zijn beroemde klant zelf niet aanwezig zou zijn. Wat als Linda ditmaal wel verschijnt en zelf een deel van het pleidooi uitspreekt? De presentatrice ziet Franks plan wel zitten en verschijnt op dinsdag 7 juni 2011 bij het gerechtshof in Amsterdam aan de Prinsengracht.

Linda vertelt tijdens de zitting gepassioneerd over haar

werk, en de raadsheren van het hof luisteren vol aandacht. Trots verhaalt ze over *Gooische Vrouwen*, de succesvolle serie die zij zelf bedacht en waarvan zij ook zelf het format bezit. Ze legt het hof uit dat er 'geen regisseur, producent of omroepdirecteur is die mij kan zeggen wat ik moet doen of welk programma ik moet presenteren'. Dan trekt ze de vergelijking met de vrouw die voorafgaand aan de televisieopnames altijd haar uiterlijk verzorgt. 'Mijn visagist is zelfstandig ondernemer. Ik vertel haar wel wat ik wil, maar toch is ze zelfstandig. RTL wil een programma maken, maar ze vertrouwen voor de inhoud en voor het maken volledig op mij,' zegt Linda glimlachend.

Een van de rechters vraagt aan de aanwezige belastinginspecteur in welke zin er volgens hem sprake is van een gezagsverhouding tussen RTL en Linda. De inspecteur houdt vol dat uiteindelijk RTL beslist of iets doorgaat of niet. Enigszins opgelaten met de aanwezigheid van de beroemde presentatrice biedt de belastinginspecteur aan het eind van de zitting nog zijn verontschuldiging aan: 'We doen alleen maar ons werk en hebben niet de bedoeling om mevrouw De Mol te kwetsen.'

Als de voorzitter aankondigt de zitting te sluiten en een datum noemt waarop er arrest wordt gewezen, heeft Linda nog één verzoek. Ze vraagt om de uitspraak in haar zaak niet openbaar te maken, vanwege haar bekendheid. 'Het zou ten onrechte de indruk kunnen wekken dat ik geen belasting wil betalen,' zegt ze.

Het Linda-arrest van het gerechtshof wordt enkele weken later uitgesproken, toevallig op de dag dat Frank op zijn kantoor op de Amsterdamse Zuidas een afspraak heeft

met drie inspecteurs van de Belastingdienst om te praten over de belastingzaken van een andere klant: Jort Kelder. Jort maakt op dat moment televisieprogramma's voor onder andere VPRO en KRO. Hij vindt net als Linda dat hij geen loonbelasting zou hoeven af te dragen, aangezien hij geen werknemer van deze omroepen is. Het gaat hem natuurlijk deels om het geld, maar naar eigen zeggen is het ook een principiële kwestie. 'Ik wilde zeer zeker niet in dienst van de KRO,' licht de presentator later toe. 'Bovendien was ik zelfstandig. Kreeg ik opdracht om een programma te maken, dan bedacht ik dat zelf en presenteerde het ook zelf.'

Terwijl Frank en Jort met de drie belastinginspecteurs overleggen, krijgt Frank een telefoontje van zijn secretaresse. Als Frank triomfantelijk vertelt dat het hof een streep heeft gezet door het standpunt van de fiscus, betrekken de gezichten van de inspecteurs. De Belastingdienst moet de over 2008 ingehouden 469.000 euro terugstorten op Linda's bankrekening en draait op voor de kosten van het proces.

Jort: 'Tja, daarmee was eigenlijk mijn hele bijeenkomst met die belastingmensen klaar.' In de rechtbank zouden Jort en Frank gewoon naar de uitspraak van het hof in de zaak van Linda kunnen wijzen, en zouden ze daarmee vrijwel zeker in het gelijk worden gesteld. "Zo jongens, jullie moeten nu een deeltje met Kelder sluiten. Hou op met dit gezeur," herinnert Jort zich het gesprek. Door de uitspraak in de Linda-zaak wordt ook Jort vanaf dat moment door de Belastingdienst niet langer aangemerkt als een werknemer. Het scheelt hem zo'n tienduizend euro aan loonbelasting per jaar.

Rond diezelfde tijd raakt Frank betrokken bij de schei-

dingsperikelen van een beroemde klant uit zijn begintijd als fiscalist. Internationaal fotomodel Yfke Sturm breekt na drie jaar huwelijk met haar echtgenoot, de Nederlandse zakenman Imad Izemrane. De twee krijgen na hun scheiding ruzie over de terugbetaling van een lening van 160.000 euro, die Yfke eerder aan Imad had verstrekt.

Frank, die zelf als investeerder betrokken is bij een vennootschap van Imad, speelt een bemiddelende rol in het conflict. Maar omdat het fotomodel Frank bij de afwikkeling niet echt vertrouwt, vraagt ze advies over de geldruzie aan een Amerikaanse vriend. Het is de steenrijke, op dat moment al veroordeelde zedendelinquent Jeffrey Epstein, met wie Yfke in de jaren na haar scheiding een intensief contact onderhoudt en waar ze regelmatig mee afspreekt.

Hun mailcontact, dat begin 2026 samen met miljoenen andere Epstein-documenten openbaar gemaakt wordt, bestaat deels uit seksuele toespelingen over en weer waarbij de twee pikante foto's uitwisselen. Maar tussen de bedrijven door vraagt Yfke aan Epstein ook zakelijk om raad. In een uitgebreide mailwisseling vraagt ze hem hoe ze het financiële conflict met haar ex het best kan oplossen. Ze wil ook weten wat hij vindt van de bemiddelende rol die Frank speelt. Epstein vraagt Yfke dan om haar scheidingspapieren aan hem te sturen en dicteert vervolgens wat ze aan haar ex moet berichten om haar geld terug te krijgen, zoals dreigen met publiciteit. Van Frank heeft Epstein geen hoge pet op, blijkt uit de mails. Hij schrijft dat de fiscalist problemen veroorzaakt en noemt hem een *scumbag* (klootzak). Frank zegt na het openbaar worden van de correspondentie tussen Yfke en Epstein dat hij daar niets van heeft geweten. 'Yfke

was kort daarvoor nog getuige op mijn huwelijk met Anne-marieke!’

Door de groeiende klantenkring van Frank in de entertainmentwereld, besluit advocatenkantoor Greenberg Traurig hem vooral met deze expertise aan te prijzen. ‘Frank Butselaar heeft ruime ervaring met diverse fiscale structuren voor bedrijven, met een bijzondere focus op de media- en entertainmentindustrie,’ zo schrijft het advocatenkantoor op zijn website. Hij staat volgens het kantoor ‘diverse artiesten, modellen, sporters, omroepbedrijven en bedrijven in de mode-industrie’ bij. Bovendien heeft hij zich volgens Greenberg gespecialiseerd in Nederlandse en internationale fiscale planningsstructuren met betrekking tot royalty’s.

Vooraf dit laatste vakgebied trekt aandacht van een groep artiesten die juist bezig is met een wereldwijde opmars met fiscale hindernissen: Nederlandse dj’s.

2

Duizenden sporters uit meer dan tweehonderd landen zijn bijeengekomen in het Olympisch Stadion in Athene. Uit de speakers klinkt trancemuziek. De atleten komen onder luid applaus binnen in het stadion en presenteren zichzelf en hun land aan de tienduizenden aanwezige bezoekers. Miljarden mensen over de hele wereld kijken naar de openingsceremonie van de Olympische Spelen van 2004. De muzikale begeleiding bij het binnenkomen van onder meer Michael Phelps en Usain Bolt is van een artiest die bij het brede publiek nog totaal onbekend is: dj Tiësto.

Een historisch moment voor zowel de Bredase dj als de Olympische Spelen. Voor het eerst in de geschiedenis treedt een dj op tijdens de olympische openingsceremonie. In een persbericht van het organisatiecomité zegt Tiësto: ‘Ik ben